

Моя хата — в подільському житі,
Просто неба, на чорній землі.
Маю тільки думки необжиті
Та ще крила — небесно-земні.

Підіймаюся в небо щоранку
І в жита опускаюся знов.
Моя хата не має ганку,
Тільки має тепло і любов.

Моя хата не має стелі —
Залітають сніги і дощі.
В ній і сум, і години веселі
Розбентежують спокій душі.

Зустрічаю піснями врочисто
Косовицю врожайного літа.
Я — не жінка з великого міста,
Я — журавка з подільського жита.

1970

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.